Kör Saat Gözlemcileri veya Peyniri Koklamak: Evrimde Akıllı Tasarım İçin Akıllı Bir Tartışma[1]

(Edip Yüksel)

[Edip Yüksel (1957-) Sadrettin Yüksel'in oğlu ve Metin Yüksel'in kardeşidir. Hukuk ve Felsefe alanında lisans diploması olan Yüksel, Arizona'da bir yüksek öğrenim kurumunda felsefe hocalığı yapmaktadır. Yüksel'in, *Hristıyan Din Adamlarına 19 Soru*; *Asal Tartışma* vb. gibi çok sayıda eseri vardır.]

Hatırlatma: Eğer vaktiniz azsa ve sabırsızsanız konuya ısındırma amacını güden giriş bölümünü atlayabilir ve *Yaratılış* başlıklı bölümden başlayabilirsiniz. Eğer işiniz başınızdan aşkınsa ve asabiyseniz o zaman *Sanırım o, Saate Bakan bir Kör* başlıklı bölümden başlayabilirsin.

Tersinden başlayalım. Önce, taslak aşamasındayken bazı arkadaşlarımın ve okurların bu makaleye gösterdikleri tepkileri alıntılayacağım. Konuya bu alıntılarla başlayarak sizi etkilemeyi ummuyorum, ama size felsefi ve bilimsel bir tartışma sunmadan önce bu makalenin kalitesine dair kafanızı karıştırmayı umuyorum. Aldığım karışık tepki bana şunu öğretti: okuyucularımın çoğunluğu, gözlerini kapatacak ve bu fil gibi makalenin gövde, kulak ve kuyruğuna dokunacaklar ve önyargılarının kaleydoskoplarında çarpıtarak algılayacaklar. Bu makaleyi, bazen kullandığım muzip dile ve ikincil örneklere fazla takılmadan okuyabilecek şanslı azınlık için yazdım; onlar hem saati hem de saatçiyi bu harfleri görebildiğiniz kadar açık şekilde görecekler. İşte bu geribeslemelerden bir örnek:

1 Metnin İngilizcesi için bkz. "Blind Watch-Watchers or Smell the Cheese: An Intelligent and Delicious Argument for Intelligent Design in Evolution", *Quran: a Reformist Translation* (United States of America: Brainbow Press, 2007).

Yazarın notu: Bu makaleyi gönüllü olarak çeviren ve ilk müsveddesini hazırlayan A. Gaffar Kaymakçı'ya ve Ensar Üzümcü'ye teşekkür ederim.

"Bilimsel ve felsefi olduğu kadar çok da hoş... Karmaşık bir konuyu anlatmak için basit bir mantık kullanıyorsunuz ve bu büyük bir sanattır." (Ali Bahzadnia, MD., Endokrinolojist arkadaşım, ABD)

"Peynirleri sevdim!". (Mark Sykes, PhD, J.D. Roketbilimci, hukukçu iki doktoralı arkadaşım. Tucson, Mars ve ötesi).

"İlginç ve düşündürücü..." (Megan C. PhD, Biyokimyacı, USA, Arkadaşım değil)

"İddiaların insanoğlunun, tüm canlı ve çoğalan organizmaların varoluşuna karşıdır. Biz bedensiz varlıklar olarak Tanrı'nın kâbusu değilsek, senin iddiaların saçmalıktır. Evrimin çok basit ilkelerini tekrar çalışmanı öneririm. Bu makalenin verdiği fikirden daha iyi bir zihne sahipsin. Asıl problem, evrime karşı olmanda değil; problem olan "saman adam" yöntemini kullanarak tartışmanda... Yeniden dene ve biraz daha bilimsel olsun..." (David Jones, PhD., Psikolog/eğitimci ateist arkadaşım, USA)

"Makalenizi bu akşam okudum ve çok hoşlandım. Makale antropik ilkeye farklı bir gözle bakıyor ve birçok yönden onun yeniden ifade ediyor..." (Oben Candemir, MD. Göz doktoru arkadaşım, Avustralya).

"Alakasız bir bilim dalı! Kasları incelemek için ya da fosillerin, genlerin, enzimlerin ve hormonların düzensiz ayrıntılarını araştırmak için felsefe uygun bir alan değil. Bilimsel bir tartışmaya hukukçular katılırsa tartışmanın ölüm ilanını vermenin zamanı gelmiştir. Alakasız Bilim Dalı! Yargılama yetkisi reddedildi!" (XYZ PhD, ABC'den eleştirmenim; ya da benim muzip şüpheci kişiliğim).

"Bu bilimsel değeri olan bir makale değil. Çünkü çoğu iddia tamamen yanlıştır. Evrim Yanlışlanabilir, mesela Statik fosil kayıtları ya da mutasyonun birikimin önleyecek bir yolun bulunması onu yanlışlayacaktı. Bilyelerin Mucizesi çok kötü bir örnekti. İki bilyenin toplam özelliği, bir tane bilyenin özelliğinden çok farklı olmasa gerek. En uygunun hayatta kalması kısmında bir işe yaramaz, bilyeleri yere atmanın kısa dönemli sınırlı zamanlı bir olay içinde onları yok edecektir. XYZ ile biraz da olsa aynı fikirdeyim." (Fereydoun Taslimi, İş adamı ve hayırsever, bir monoteist arkadaşım, gerçekten iyi bir arkadaş, USA)

"Teşekkür ederim ve başladığın için tebrik ederim." (Mustafa Akyol, Evrime karşı yaratılış tartışmasında bir köşe yazarı arkadaşım, Türkiye).

Büyük oğlum ergenliğe adım attığında, yaşıtları gibi sesi ve yüzü değişime uğradı. Onun çocukluktan ergenliğe geçişini gerileme olarak betimleyerek şakayla onu övdüm. "Yahya, Seni tekrar bir prens yapacak öpücüğü ne zaman alacaksın?" Kolejden mezun olana dek bir sevgilinden bir öpücük kabul etme-

mesini beklediğimi çok iyi biliyordu. Öpülmemesine rağmen (bildiğim kadarıyla), bir iki yıl içerisinde tekrar bir prense dönüşmeye başladı.

Lütfen, "Bu herif evrim ve yaratılış tartışması bağlamında *mutasyon* ve *evrim* kavramlarını bilmiyor" diyerek bu lezzetli makaleyi kendinize haram etmeyiniz. Kibirli görünmek istemiyorum ama bunları ve daha fazlasını iyi biliyorum. Felsefe bölümünü bitirmeme ve hukuk alanında doktora yapmama rağmen, sadece eğlence olsun diye "Evrim Felsefesi" adlı bir ders almıştım bir zamanlar. Ayrıca biyolojiden bazı yasal esinlenmeler elde etmeye çalışan ilk insanlardan biriyim. 1990'ların ortasında, tuhaf başlıklara sahip bazı makaleler yazdım: "Biyoloji ve Hukuk" ya da "İnsan Haklarının Biyolojisi" gibi... (O makaleler, fazla referans, sıkıcı dil ve uzun açıklamalar gibi özelliklere sahip "ciddi" makalelerden biri olmadığından, akademik bir dergiye uygun bir malzeme sayılmazdı. Bundan ötürü, onları kendi kişisel sitemde yayımladım: www.yuksel.org). Dahası, bu konuyla ilgili çok sayıda sıkıcı ve heyecan verici kitap ve makaleler okudum.

Bundan dolayı, tartışmayı teknik olmayan bir dil kullandım. Tartışmanın bilimsel detaylarını bilmediklerini bilen ama teolojik ve politik yansımaları olan bu tartışmalı konuda karar vermeleri gerektiğine inanan genel okur kesimine hitap edecek düzeyde bir makale yazmaya karar verdim. (Bilmediklerini biliyor sananlara gelince onlara Sokrates bile yardım edemezdi.) Bu yüzden, tartışmanın bilimsel yönüne cahil milyonlarca insanın bu konuda alabildiğine duygusal tartışmalara ve çekişmelere girdiklerine tanık oluyoruz. "İndirgenemez komplekslik" onlara kompleks gelebilir ve Cambrian Patlaması adlı olayda aniden ortaya çıkan kompleks yaşam formlarının, Nuh Tufanı ya da geçen yılki Emmy's Ödüllerinden daha az şey ifade edebilir. Bu grubun tartışması "Boşlukların Tanrısı" mantığına dayanırken, bunlara karşı çıkan grubun tartışması ise "Tanrı'dan başka her şey" mantığına dayanmaktadır. Darwin'in yanında bir ya da iki isimden daha fazlasını bilmeyebilirler. Mesela, Cicero, Hume, Paley, Mendel, Huxley, Johnson, Dawkins, Gould, Behe ya da Dembsky gibi isimler, doğum gününde eşek çenesiyle binlerce adamı öldürüp düşmanlarının sünnet derilerini toplayan Samson gibi kurgusal karakterlerin veya İstanbul'un surlarına Osmanlı bayrağını diken Ulubatlı Hasan gibi kahramanların hikâyelerini ezbere bilen bu gibi insanların akıllarında hiç bir kıvılcım oluşturmayabilir. Bu isimler, İmamı Rabbaninin Mektubatını veya İhya-i Ulumuddin'i hatmetmiş olanlar için de çok fazla anlam ifade etmeyebilir.

Bu makale kutuplaşmanın en duyarlı noktalarında tartışmanın karmaşıklığını azaltmak amacını gütmektedir. Zıtlaşan ve fanatikleşen grupları birbirine yakınlaştırmasını umuyorum. Sandviçin en lezzetli kısmı genellikle ortadaki kısmıdır, bu tartışmada doğru da ortada bir yerlerdedir. Evrim tartışmasında devrime başlamanın ve çöreğin içindeki peynirin kokusunu almanın zamanıdır.

Yaratılış

Hepimiz bu gezegendeki maceramıza acımasız bir yarışmanın küçücük şampiyonları olarak başladık. Genetik programımızın yarısı kurbağa yavrusuna benzeyen bir spermdi. Umarım ki hayatımızın başlangıcı bazı kahkaha ve karşılıklı sevgi dolu öpücüklerle eşzamanlı idi. Vajinadan başlayan ve bir kalemden çok uzun olmayan tüp içerisindeki bir gün süren uzun bir maratonun sonunda servis boyunca ilerleyerek sonunda diğer yarımızla buluşarak hayata ödülünü veya mahkûmiyetini kazandığımız dölyatağına ulaşmış oluruz. (Biliyorum, bu makalenin yazarı bir bayan olsaydı bunun tam tersi de anlatılabilirdi: "Genetik programımızın yarısı, yumurtalar halinde beklerken..." diye başlayabilirdi.). Seçilen kadının yumurtalarından birine ulaştıktan sonra, şampiyon spermler olarak çoğumuz yumurtaları bencilce sahiplendik ve milyonlarca kardeşimizi ölmeye mahkûm bıraktık. Beğensek de beğenmesek de, biz hayata bencil genler olarak, bizden biraz yavaş olmalarından dolayı milyonlarca kardeşimizi ölüme mahkûm ederek başladık. Biz genelde tarih boyunca kendilerini zafer kazanmış kahramanlar ve fatihler olarak övünen katillerin çocuklarıyız. Biz Kabil'lerin çocuklarıyız; bizler, makro ve mikro dünyaların her ikisinde acımasız savaşlarda sağ kalanlarız.

Evet, organik roketlerimiz organik gezegenlerimizi vurduktan sonra zigotlara dönüştük ve annemizin karnında 266 günlük gelişimi, umulur ki mutasyonsuz bir gelişimi, başlattık. Adenin, Sitozin, Guanin, ve Timin adlı dört bazın dilinde kodlanan yaklaşık altı milyar DNA molekülü bir buçuk kiloluk insan beynini yaratır. Bu peltemsi organın tasarımı, bir paradox olarak hala bizzat kendisine gizlidir.

Her yerde evrim vardır: genlerde ve organlarda; yıldızlarda ve gezegenlerde... En küçük organizmadan insana kadar, her şeyde... Bir zamanlar Heraklitus adında bir Yunanlının dediği gibi, "Her şey değişir ama değişimin kendisi hariç." Belki Tanrı'yı, matematiği ve hatta evrensel yasaları bu ilkenin haricinde tutmak isteyebilirsiniz ama bu gerçeği inkâr edemezsiniz. Grip virüslerinin mutasyonu çok iyi bilinen bir gerçektir. Mikroplar mutasyona uğruyor ve antibiyotiklerle hayatta kalan mikroplar ise sağlık endüstrisinde büyük endişeler yaratıyor. Organizma küçüldükçe ve basitleştikçe, daha çok tür sahibi oluyorlar. Sadece bu küçük gerçekler tür içi evrimi gösteren yeterli delillerdir.

Evrim teorisi, gezegenimizdeki hayatın başlangıcı ve yaşamın çeşitliliği üzerine birçok soruya parlak açıklama getirmesine rağmen, birçok soruya getirdiği açıklamalarda ise başarısız kalmıştır. Dahası, teori, bazılarına göre iyi bir bilimsel teorinin önemli karakteristiklerini içermemektedir; örneğin yanlışlanabilir olmadığı ileri sürülüyor. Her iki tarafı dinleyelim:

Neden o hayvan yaşamadı?

Çünkü o çevreye uymadı.

Nereden biliyorsunuz çevreye uymadığını?

Çünkü yaşayamadı. Eğer uysaydı, yaşayabilirdi; Eğer yaşasalardı onlar çevreye uymuş olacaklardı.

Ne? Eğer U ise Y veya Y ise U mu?

Hayır, Eğer U ise Y ve Y ise U.

Vay canına!

Bir başkasını deneyelim:

Evrimin yanlışlanabilirliğine dair bir örnek verebilir misin?

Tabii! Mesela, A ve B bakteri popülasyonları düşük düzeydeki X zehirli maddesine maruz bırakıldığında, X'e dayanıklı bakteriler zamanla çoğalacaklardır.

Ne var bunda?

Deney çalışmaktadır ve hipotez doğru olarak A'nın üstesinden gelebileceğini B'nin gelemeyeceğini tahmin etmektedir. Evrim için başarı ya da başarısızlık mı?

Hipoteziniz iddia ettiğiniz gibi yanlışlanabilir değil.

Neden?

Çünkü o bir döngüdür ve "düşük" kelimesi çok öznel kalmaktadır.

Nasıl?

"Sahip oldukları güçten dolayı ölmeyenleri hayatta kalacaktır" tezinden başka bir delili olmayan bir döngüdür. Eğer hiçbirisi hayatta kalmazsa, dayanıklı bakteri kalmadığını kolayca iddia edebilirsiniz. Dahası, "düşük" kelimesi sorudaki olaydan önce tanımlanmamıştır. Eğer hiçbirisi hayatta kalmazsa bunu yüksek olarak niteleyeceksiniz, eğer hayatta kalmayı başarırsa bunu düşük olarak niteleyeceksiniz. Dahası, sizin ifadenizdeki bakteriye bağlı tahmin gücü "Sevgili Emine, sen bir erkek ya da bir kız çocuk doğuracaksın" cümlesindeki tahmin gücüne yakındır.

Ama ya Akıllı Tasarım iddiası? O yanlışlanabilir mi?

Hayır. Verdiğiniz "Pek de akıllı olmayan tasarım" örneklerinin her biri için, akıllı tasarım taraftarları şöyle karşı çıkabilir: "Geçmişte, insanlar şu ya da onun için aynı şeyi söylediler. Ancak, amaçları ve işlevleri hakkında daha

çok bilgi edindiğimizde onların gerçekten akıllı tasarımlar olduğunu öğrendik. Mesela, yıllar önce bili madamları, başaklardaki tane sayısını arttırmak için kılçıkları genetik müdahale ile elemeyi düşündüler. Onları gereksiz bir enerji ve madde israfı olarak gördüler. Kılçıkları olmayan başaklar üretmeyi becerdiler. Ne var ki, kılçıksız başak veren tohumları bir tarlaya ekip sonucu görmek istediklerinde onları hayrete düşüren şu gerçeği öğrenmişlerdi: Bu kılçıkların önemli bir görevi vardı; başakları kuşlardan koruyorlardı. Öyleyse, görünürdeki kusurların arkasındaki sebepleri iyice araştırmalıyız."

Peki, doğuştan gelen sakatlıklar? Normal dışı mutasyonlara ne demeli?

Akıllı tasarımı savunanlar bu kusurları şöyle açıklayabilir, "Kusurlar, tasarımı zıtlarıyla vurgulamak için vardır. Kusurlar var olmadan, biz tasarımı bilemezdik, takdir edemezdik. Akıllı tasarımın tek bir örneğinin var olması akıllı bir tasarımcının var olduğunu göstermeye yeterlidir. ".

Ya da evrim teorisinin özel olaylarda kestirimci gücünün olmadığı tartışılabilir:

Ormanlarda avlanmaktan vazgeçen ve ofislerde sandalyelerine yapışan insanoğlunun son yüzyıllarda geçirdiği bu ekolojik değişim ileride top gibi inekler seçecek mi?

Top gibi inekler?

Evet, enine genişleyen zeki ama atletik olmayan yaratıklar, yani!

Duruma göre değişir...

Sonunda insanoğlu kanatlara sahip olacak mı?

Duruma göre değişir...

X-Box veya Playstation'a tutkun oğlumun torunlarımın parmakları oynaya oynaya sonunda sosis boyutunda hızlı ve öfkeli çalışan dev parmaklara dönüşecek mi?

Duruma göre değişir...

Kediler uzaktan kumandayı kullanmasını bilecekler mi?

Duruma göre değişir...

Vaaov!

Evrim teorisinin birçok yandaşı evrim teorisinin bir bilimsel teorinin karakteristiklerini tamamıyla taşıdığını iddia etmektedir. Teorinin yanlışlanabilirliği ve kestirimci gücü konusunda eleştiri yöneltenlerin iddiaları haklı olsa bile, evrim teorisi milyarlarca insanın inandığı yaratılış hikâyesinden daha

bilimseldir çünkü bu gezegendeki yaşam formlarının çeşitliliği ve karmaşıklığı üzerine tutarlı, sıkı, ileriye dönük ve doğrulanabilir bir açıklama sunar. Bu makaledeki tartışmam bu noktaya dayanmıyor. Evrim teorisinin epistemolojik değeri ne olursa olsun, akıllı tasarımın varlığının apaçık bir gerçek olduğunu tartışacağım.

Sanırım o, Saate Bakan bir Kör Gibi

Bir maymunun Shakespeare ya da Richard Dawkins'in çalışmasını daktiloda yazmasının imkânsız olduğunu ileri süren yaradılışçıların bu klasik iddiasını çürütmek için alfabenin İngilizce 26 harfini ve ara tuşuyla beraber 27 tuşu kullanarak gelişigüzel bir çalışmanın yapılması için ihtimal hesaplarının yapılması gerekmektedir. Hamlet'in 28 karakterli "METHINKS IT IS LIKE A WEASEL" (SANIRIM O BİR SANSAR GİBİDİR) cümlesini gelişigüzel olarak yazabilmesi için 28 tuş vuruşunun 27'nci kuvvetini alacaktık, bu da 1 ile 10,000 milyon milyon milyon milyon milyon gibi büyüklükte olan acayip bir sayı olacaktı. Gelişigüzel varyasyonun tek adımlı seçimi yerine, Dawkins bize *kümülatif seçilimi* kullanan bir bilgisayar programını önermektedir. Bilgisayar gelişigüzel 28 karakter oluşturur ve hedefteki cümleye en uygun olanını seçer, SANIRIM gibi...

> "Aynı bilgisayar aynı oranda çalışma hızıyla, kümülatif seçilim yerine tek basamaklı seçilime uygun işlemle çalışsaydı hedef cümleye ulaşmamız zaman açısından büyük bir fark gösterecekti: yaklaşık olarak bir milyon milyon milyon milyon milyon yıl alacaktı. Bu kâinatın oluşumundan daha uzun bir zaman demektir. Hâlbuki aynı işlem gelişigüzel ama kümülatif seçilim sınırlamasıyla yapılsa alınacak zaman, genellikle insanların anlayabileceği bir süre tutar: 11 saniye ile öğle yemeği vakti arasındaki süre kadar... Eğer evrim süreci tek basamaklı seçilime bağlı kalmış olsaydı, bu süreç hiçbir yerde gerçekleşmeyecekti. Aksine, eğer doğanın kör güçleri tarafından kurulmuş olabilecek kümülatif bir seçilim için gerekli koşullar oluşturulmuş olsaydı, tuhaf ve mükemmel sonuçlar alınabilirdi. Gerçekten de gezegende olan biten tam olarak bundan ibarettir ve biz en acayip veya en harika olmasak da o sonuçların son örneklerinden biriyiz." (Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, Norton, 1987, s.49)

Kendisini iyi ifade eden zeki bir bili madamı olan Dawkins bu programın oluşması için gerekli olan birçok gerçeği ve olayı göz ardı ediyor ve hiç söz etmiyor. Örneğin, cümledeki karakterlerin sayısı, geçiş orantıları, bilgisayar programcısı, karakterleri seçen program, işi gerçekleştiren enerji, enerjinin üretimi ve dağıtımı, karakterlerin varlığı, zaman ve mekân, varoluşun ve yasaların sürekliliği, vesaire... İzleyen sayfada Dawkins, bilgisayarda ürettiği SANIRIM örneği ile yaşayan evrim işlemi arasında şu ayırımı yapar:

> "Evrimin uzun dönemli amacı yoktur. Her ne kadar insanlar, amaçlı olan bir evrimin ürünü olduğumuz biçimindeki saçma sanı ile avunuyorlarsa da, uzun vadeli bir hedef, bir seçilim için kriter olarak hizmet edecek mükemmel bir model yoktur... "Watchmaker" yani kümülatif doğal seçilim, geleceğe karşı kördür ve uzun-süreli bir amaca sahip değildir. " (Id p.50).

Ancak Dawkins, evrimin nasıl olduğunu göstermek için tasarladığı bilgisayar programında o seçilim için bir hedef ve kriter belirleyerek kendi zekâsını ve teleolojik amacını kattığını itiraf etmektedir. Başka bir ifadeyle, Dawkins programını gerçekleştirmek için gerekli olan önemli birçok varlığı ve olayları yok saydıktan sonra yok saydıklarına zekâsını, amacını ve seçilim kriterini katarak oluşturduğu bir bilgisayar programı tasarlar ve işin acayibi o programı, zekâsız, amaçsız ve kritersiz olduğunu iddia iddia ettiği bir şeyi açıklamak için vermektedir.

Yaşamı kör bir sürecin çalışması olarak tanımlayan Dawkins daha büyük bir probleme sahiptir aslında: teorisi ve ulaştığı felsefi sonuç bilinç ışığından yoksundur. Bazı benzer misaller kurarak açıklayayım. Eğer şimdi acilen Hume'a sığınmak ihtiyacını duyarsanız, bu misalleri, en iyi açıklamaya yönelten mantığı açıklamak için verdiğimi hatırlatırım. (Hume'in benzer/misal/analoji yoluyla yapılan tartışmalara yönelttiği eleştirisine yönelik kısa ama makul bir eleştiri olarak Elliot Sober'in Biyoloji Felsefesi makalesini tavsiye ederim.)

Montaj Hattı, Enayi ve Kör

Farz ediniz ki, biz tamamıyla otomatik yakıt-hücreleriyle (fuel cell) çalışan otomobil üreten bir montaj hattı inşa ettik. Bu hat bir uçtan çelik ve plastik gibi hammaddeleri alsın, bilgisayarlar ve robotlar tarafından işletilen bu montaj hattını geçtikten sonra, diğer uçtan da otomobiller çıkarsın.

Şimdi de şunu varsayalım: izole edilmiş bir ormanda yaşayan ilkel bir kabileden iki kişiyi getirdik ve çıkış kapısının önüne yerleştirdik. Arabalardan bir tanesi montaj hattından çıktıktan hemen sonra, siz arabaya girer ve onu sürersiniz. Sonrasında durup o ikisinin reaksiyonu izliyorsunuz. Sağdaki adamın hareket eden yaratıktan bir hayli irkildiğini ve bir kaç saniye içerisinde

öylesine olağanüstü bir yaratık yaratarak ona mucize gösterdiği için Tanrı'ya teşekkür ettiğini görürsünüz.

Şimdi soldaki adamın daha meraklı ve maceracı olduğunu varsayalım. O çıkış kapısının ardında neler döndüğünü merak eder. Bir kaç denemeden sonra, odayı gören bir açıklık bulur. Bazı robotların arabanın üzerine boya püskürttüğünü görmektedir. Boyaya dokunur ve sıvı olduğunun farkına varır. Gözlemden sonra adam geri gelir ve sağdaki inanan adamla gördüklerini paylaşır. "Bu yaratığın üstündeki parlak şey katı değildir. Aslında katı yüzeyin üstüne ince bir şekilde püskürtülmeden önce sıvıydı." Ama yönünü belirleyen bu yuvarlak şey neyin nesi ve onu hareket ettiren güç nedir? Meraklı adam çok sayıda geziler yapar montaj hattının diğer odalarına ya bir demirle zorlayarak ya da şansı yardımıyla bir delik bularak girer... Binaya giren ham maddelerin kalıplara döküldüğünü ve yaratığın gittikçe basit parçalardan oluşmaya başladığını öğrenir. Mesela; kapıların robotik ellerle menteşelendiğini görmüştür. Hatta kapının menteşe pimi etrafında nasıl da usulca döndüğünü öğrenince heyecanlanır. Montaj hatlarının bazı safhalarını açıklamak üzere bazı odalara girememesine rağmen, basit hammaddeden karmaşık bir yapının, otomobil adındaki canavarın ortaya nasıl çıktığı konusunda iyi bir bilgiye sahip olur. Montaj hattının nasıl çalıştığına ait bazı fikirler elde ettikten sonra, meraklı adam içerisine giremediği odalarda neler olduğunu aşağı yukarı tahmin eder. Dışardaki inanan adam is, hala ruhani bir hayranlığın sarhoşluğunu yaşamaktadır ve meraklı adamın buluşlarından etkilenmez... Meraklı adamın montaj hattındaki bazı değişimleri ve olayları açıklayamadığını bahane ederek meraklı adamın teorisinde bir problem olduğunu ileri sürer: "Görüyorsun, bu yaratığın yaratılışındaki kutsal sırrı ve eli görmezden gelemezsin!"

İnanan adam bu yaratığı Her şeyi Bilen ve Her Şeye Kadir olan bir Yaratıcının ya da Akıllı bir Tasarımcının bir saniyede ya da en kötü altı saniyede çelik ve plastiğin birleşimiyle yarattığını iddia eder. İnanan adam daha da ileriye gider ve arkadaşı meraklı adamın kâfir bir inançsız olduğunu iddia eder. Diğer taraftan meraklı adam bu odalarda hiç bir şey görmediği için, Her şey Tanrıdan ya da Akıllı Tasarımcı diye bir şey olmadığını iddia eder. Dahası, meraklı adam tekerlekli yaratığın evrimi hakkındaki olayların bilgisine sahip olduğu için övünür ve inanan arkadaşının yaratıkların evrimi üzerine özellikle halka açık olan yerlerde ve çocukların önünde fikir beyan etmesi kısıtlanması gereken saplantılı bir kaçık olduğunu iddia eder.

Neden Tanrı'ya inananların çoğu O'nun yarattıklarındaki deneysel delilleri görmezden gelirken deneysel deliller üzerine çalışanların çoğu akıllı çıkarsamaları görmezden gelir? Evrim ihtilafındaki gruplar karşıtlarını bu iki karakterden biri olarak görebilirler, ama belki hiçbirisi kendisini bunlarla tanımlamayacaktır. O zaman, hikâyemi değiştirmeme izin verin. İnsan karakterler yerine bazı bilyeler kullanacağım.

Bilyelerin Olağanüstü Hünerleri

Eğlenceli düşünsel bir deneye ne dersiniz? Milyonlarca cam misket dolu devasa bir kutumuz var. Farklı renklerde, farklı şekillerde ve boyutlarda bilyeler... Siz ebedisiniz, sonsuz sabırlı ve meraklı bir gözlemcisiniz. Kutu, çok büyük bir oda içindedir ve her dakika bu kutu bir makina tarafından eğilmekte ve bilyeler boş zeminin temiz ve düz yüzeyine dökülmektedir. Kutuyla, makinelerle ve onların izlediği basit yasalarla ilgilenmediğinizi varsayalım. Siz sadece bilyelerin macerasıyla ilgileniyorsunuz. Her seferinde, bilyeler gelişigüzel şekiller oluşturmakta ve işlemin sonunda tekrar kutuya geri konmaktadırlar. Dökme ve toplama işlemi tekrarlanır...

Bu işlemin milyonlarca yıl, kategorik olarak herhangi bir farklılık meydana getirmeden trilyonlarca defa devam ettiğini varsayalım. Ama özel anda, yere dağılan bazı bilyeler bir araya gelirler ve birbirine bağlanırlar. Onlar grup olarak diğer bilyeler arasında kıvırarak yol alırlar. Milyonlarca yıl sonra, bu bilyeler topluluğu sıçramaya başlarlar ve diğer bilyeleri de kendilerine benzeterek çoğalmaya başlarlar. Hatta bazıları sizinle konuşmaya başlar. Sizler şimdi hikâyenin geri kalanını hayal edebilirsiniz, bilyelerin olağanüstü serüvenini.

Sınırsız sayıda denemeler sonucu bunlar gerçekleşebilir mi? Eğer cevabınız "Hayır" ise, neden hayır? Çünkü onlar sadece bir cam parçası mı? Camdan bilyelerle atomların arasındaki fark nedir? Cam bilyeler kümesiyle moleküller arasındaki fark nedir? Bu fark niye? Niye? Eee, şimdi bir soru üzerine düşünmeye, en parlak bilim adamlarından bazılarının bile her nasılsa kör kaldığı cevapları bulmaya hazırsınız. Şimdi, her şeyde, türler arasındaki evrimin de dâhil olduğu evrimin her basamağında Akıllı Tasarımın ışığını görmeye hazırsınız. Peyniri kokusunu alıyor musunuz? Henüz değil.

Hidrojendeki Deha

Şimdi kutudaki bilyeleri bir yana bırakalım ve en basit atom olan Hidrojene odaklanalım. Bilirsiniz ki Hidrojen atomu çekirdeğinde bir tane proton ve kabuğunda bir tane elektron bulundurmaktadır. Nötronu yoktur. Nötron içerene Deuterium denir ve çok daha azdır. Her atomun yapısı çok karmaşık ve kusursuz tasarıma sahip olmasına rağmen, atomlar, bir çocuğa bilyeler nasıl görünüyorsa kör saat gözlemcisi olan evrimcilere de öyle görünüyor.

Yıldız kütleleri çoğunlukla Hidrojen atomlarından meydana gelmiştir. İki hidrojen atomu (Deuterium ve Tritium) birleştiğinde biraz enerji ve parçacıklar yayarlar ve bu iki Hidrojen atomu Helyum atomuna dönüşürler, elementlerin periyodik tablosunda farklı bir "tür" oluştururlar. Biliyoruz ki, Hidrojen ve Helyum atomları farklı karakteristiklere sahiptir ve farklı şekilde davranırlar ve diğer atomlara karşı ilgileri farklı olmaktadırlar. İki çiviyi ya da bilyeyi yan yana getirdiğinizde ya da eritip birleştirdiğinizde (füzyon) farklı bir şekilde davranmazlar; onlar hala neyse odur. Onların kütlesi ve yerçekimi kuvveti artabilir ama sadece bu kadar.

İki Hidrojen atomu füzyon edildiğinde, Helyum hakkındaki bilgi onlarda başlangıçta ya da onların her ikisinin yapısında mündemiç olmalı. Deuterium ve Tritium diye adlandırılan Hidrojen izotopları, Helyumun karakteristiklerini yaratacak gerekli bilgiyi içermelidirler. Bilgi Füzyonun basıncıyla başlatılmış olabilir. İki Hidrojen atomu, Helyum olarak isimlendirilen atomun özel karakteristiklerinden başka, herhangi karakteristik yaratmayacağı için, her Hidrojen atomu aynı özel bilgiyi taşımalıdır. Bundan dolayı, Helyum atomu Hidrojenin yapısında var olmalıdır. Helyum ve Hidrojenin füzyon edilmesi Lityumu yaratabilecekse, o halde Lityum hakkındaki bilgi de Hidrojenin içinde var olmalı. Aslında, aynı prensibe göre, Hidrojen atomu, periyodik tablodaki her elementin karakteristiğini oluşturan bilgilerin tümünü içermesini beklemeliyiz. Nitekim niteliksel değişime yol açan şey protonların niceliğindeki değişimdir.

İki Hidrojen atomu bir Oksijen atomuyla molekül oluşturduğunda bildiğimiz gibi hayatın temel bileşeni olan suyu ortaya çıkar. Diğer taraftan, iki Hidrojen atomu iki Oksijen atomuyla birleştiğinde, canlı organizmaları öldüren güçlü bir zehir olan Hidrojen Peroksit molekülünü oluştururlar. Bundan dolayı, Hidrojen ve Oksijen atomları her iki molekülün bilgisini içermelidir. Onların doğasında bulunan bilgi, H2O olarak birleştiğinde Suya dönüşmeli ve H2O2 olarak birleştiklerinde ise Hidrojen Peroksite dönüşmelidir. Oksijenin bilgisinin Hidrojende var olması gerektiğini bildiğimiz için, tüm kimyasal bileşikleri ve molekülleri oluşturan bilgiler her Hidrojen atomunda bulunmalıdır.

Roket bilim adamı olan bir arkadaşımın bu Hidrojen örneğine karşı çıktığını duyuyorum. Öyleyse, o arkadaşımın itirazını değerlendirmek için ana konudan biraz sapalım. (Eğer roket bilim adamlarının farklı bir tür olduğunu düşünen prototip bir avam iseniz, o zaman bu bölümü atlayabilirsiniz ve 'Özet olarak ...' ile başlayan paragrafa gidebilirsiniz.) :

> "Öyleyse tüm matematik, 1 ve 1'in kombinasyonlarından dolayı 1 içinde mevcuttur ve 2'nin özelliklerinin 1'in içinde bulunması gerektiğinden 1, 2'dir. Ama ayrıca 3.141592654, 1'in uzaydaki dizilişlerinin farklı kombinasyonlarıyla elde edilir, bundan dolayı 3.141592654 sayısı 1'in içinde mevcuttur. Bence bu düşünme biçiminde bir problem var. Birisi yalnız 1'den, 2'yi ya da diğer sayıları 1'e uygulandığında biraz keyfi olabilen (bu örnekteki) kuralların uygulaması hariç sezemez. Tüm fiiller isimlerde mi mündemiç? Bu şeyler, daha büyük bir bağlamın parçasıdır, muhtemelen o bağlamdan ayrılamazlar."

Ne harika bir çürütme, değil mi? Arkadaşım Hidrojeni, tek ve çift sayılara, asal sayılara, mükemmel sayılara, Fermat sayılarına ve matematiksel çok evlilikler sonucu doğurduğu sonsuz sayıya analık yapan ama bunlardan habersiz şu bizim zavallı ve cahil 1 sayısına indirgeyerek elementler arasındaki farklılığı açıklamış oldu! İlginç olarak; bilim adamı arkadaşım seçtiği örneklerin ikisini de yarı gerçek ve yarı insan aklının ürününden seçti: matematik ve dil. Galileo'nun dile getirdiği gibi doğanın dili matematikle yazılı olmasına rağmen, doğa, sayıların *özelliklerini* yansıtmaz. Evet, "bir tek sayıyla diğer bir tek sayıyı toplarsak" bir çift sayı olur, ama "bir tek sandalyeyle diğer bir tek sandalyeyi toplarsak", "çift bir sandalye" olmazlar. Bir başka deyişle, sayıların özellikleri gerçek dünyada yansıtılmaz. Aynısı bizim kullandığımız gramer kuralları için de geçerlidir. (Bu konu üzerine, Daniel Kolak'ın *Lovers of Wisdom*'ında "2 sayısı nerededir? / Where is number 2" başlıklı Pythagoras hakkındaki bölümü okumanızı tavsiye ederim).

Özet olarak, henüz yeni keşfedilmiş olmayanlar da dâhil olmak üzere, milyonlarca organik ya da inorganik bileşik, farklı kimyasal ve fiziksel karakteristikleriyle birlikte, evrenin en ufak yapıtaşı olan Hidrojenin yapısında mündemiç olan bilginin materyalleşmesinden başka bir şey değildir. Geriye giderek, aynı nitelik ilişkisi çoğu atomaltı parçacık için de düşünülmeli. Nitekim Herakles evrenin yapısının derinliklerine sinmiş olan esas yasayı akıllıca çıkarsamış ve onu "logos/bilim" olarak adlandırmıştı.

Yaşayan ilk Hücre Büyük Patlama ile Belirlenmişti

Dahası, belirli oranlardaki belirli elementler kümesinin belirli bir kombinasyonu *yaşam* dediğimiz fonksiyonu ürettiği zaman, böyle bir olayın kural

ya da yasaları, olay oluşmadan önce olmalıdır. Bir başka deyişle, özel bir DNA parçasının nasıl davranacağını belirleyen yasalar ya da kurallar, hayat dediğimiz fonksiyonları gösteren ilk hücrenin gerçekleşmesinden önce oluşmalıdır. Neden elementlerin belli bir kombinasyonunu içeren belli moleküllerin belli bir gruplaşması bir hücreye ya da canlı bir organizmaya yol açsın? Kim belirledi öylesine sihirli bir konfigürasyonu? Hiçbir şey, sadece şans? Hayır, hiç şansı yok! *Hayır, rastlantıyla değil!* Şans diye adlandırdığımız rastlantı yasaları yaratmaz. Aslında, şansın kendisi olasılık yasalarına uymak zorunda. Kâinatı yöneten yasalar, Big Bang'in ilk anında meydana gelmişti. Eğer tüm malvarlığınız üzerine bir kumarhanede bahse girerseniz, çok büyük bir olasılıkla onu kaybedeceksiniz ve " matematik-özürlü insan" yakıştırmasını hakkedeceksiniz ve hatta gelecek Darwin Ödülleri'nde bir gümüş madalya bile kazanabilirsiniz. Ama tüm varlığınızı doğal yasalara bağlı kalan bilimsel tahmin lehine bahse sokarsanız, muhtemelen kazanacaksınız.

Bu böyledir, çünkü sebep-sonuç ilişkileri içeren doğa yasaları olmasaydı, bilim adamları olayların nedenleri üzerine akıl yürütüp tahminler yürütemezdi. Mendeleyev, elementlerin gelişigüzel olarak davranmadıklarını bildiği için periyodik tabloyu keşfedebildi. Bundan dolayı, ilk canlının, kimyasal ve fiziksel olayların gelişigüzel ve kaotik zincirlerinin arasında oluşmadan önce kaç milyonlarca veya milyarlarca yıl geçtiğinin konumuzla pek ilgisi yoktur. Nitekim 13,7 milyar yıl önce atomu oluşturan parçacıkların yaratılışının ilk anından başlayarak, yaşamın önkoşulları ve yasaları da meydana gelmeliydi. Bundan ötürü, bili madamlarının gerçekte yaptıkları icat değil, sadece keşiftir, mevcudu fark etmeden ibarettir. Bilim adamları fiziksel ya da kimyasal maddeleri ve olayları yönlendiren yasaları icat etmezler; usandırıcı gözlem ve deneylemeden sonra Lego'nun parçalarını bir araya getirerek elde ettikleri bilgilere bağlı kalarak, azar azar bu yasaları öğrenirler, Her yeni keşfedilmiş şeklin karakteristikleri evrenin başlangıcından beri doğalarında kodlanmıştılar.

Bundan dolayı; saatin kör gözlemcileri, türlerin evrimleşmesini gerçekleştiren birikimli seçilimin harika ürünlerini kör rastlantılarla açıklamak için dünyanın yaşına ve büyüklüğüne gönderme yaptığında bu sözde açıklamayı biz de körlemesine kabul etmemeliyiz. Yaşayan hücreyi oluşturacak olan ya-

salar ve maddeler milyarlarca yıl ya da hayatın ortaya çıkışından önce vardı. O zaman, biz yaşayan organizmaların tasarım önbilgisi ile ilgili bir açıklama istemeliyiz. Ken Harding, "Başlayanlar için Evrim" başlıklı makalesinde genlerin yapısında kodlanmış olan bilginin rolünü açıklamaktadır:

> "En yaygın yanlış anlamalar "bilgi"ye bağlı olanlardır. Yaşayan ve yaşamayan şeylerin arasındaki fark bilgi farkıdır: yaşayan canlılar, kendilerini üretmek için kullanılan bilgiyi yapılarında içermektedirler. Kayalar, nasıl kaya olduklarına dair içlerinde bir talimat taşımazlar; ama bir sinek nasıl bir sinek olacağına dair bir bilgiyi içinde taşır."
>
> "Bilgi bir şey değildir. Bir fikir gibi o da boyutsuzdur. Bilgiyi basitçe ifade edersek, farklar listesine benzer; bir şeyle bir diğeri arasındaki bir karşılaştırmadır. Bilgi fiziksel bir özellik değildir. Bilgi; sadece sembollerin içlerine kodlandığında somutlaşmaktadır: sıfırlar ve birler, harfler ve boşluklar, noktalar ve çizgiler, müziksel notalar, vs. Bu bölmelerden yararlanabilmek için sonradan çözümlenmelidir. Saklanacak ya da yayımlanacak bilgi, fiziksel bir biçimin içine yerleştirilmelidir, kâğıda, bilgisayar diskine, ya da DNA'nın içine, tüm bu işlemler enerji alırlar. "
>
> "Yaşamın bilgisi (nasıl çalışacağına ilişkin talimatlar) biyolojik mekanizmalar tarafından okunan genlerde kodlanmıştır. Sonra bu mekanizmalar canlı organizmayı meydana getirmek için birlikte çalışan parçaları üretirler. Kendisini meydana getiren bir bilgisayar gibi, işlem bir döngüyü izler: bilgi bir makinaya muhtaç, makine da bilgiye muhtaç. Maki nasız bilgi, bilgisiz makine olmuyor. Bu ilişki basit bir şekilde başlayabilir ve bir kaç nesil sonra, bazı insanların, ilk başladığı yerde nasıl başladığını hiç hayal bile edemeyecek karmaşıklığa dönüşürler. DNA'da kodlanmış bilginin son ürünün derecelenmiş model görüntüsünü içeren ozalit gibi olmadığını tanımak gerekir; DNA'da kodlanmış bilgi bir reçete gibidir, belirli sırada izlenecek talimatlar kümesidir. Yaşamın karmaşıklığı göz kamaştıran basitliğinden ortaya çıkmaktadır. DNA'nın mesajı " Bunu al, bunu ekle, sonra bunu ekle... Burada dur. Bunu al, sonra bunu ekle..." Bu hareketler, çeşitli proteinler tarafından yapılırlar. Sonuç tamamen biyolojik âlemin karmaşıklık ve çeşitliliğidir."

http://www evolution.mbdojo.com/evolution-for-beginners.html

Diğer taraftan mesele, daha ilgi çekici hal almaktadır. Sadece yaşayan *organizmalar* değil, ama ayrıca onların ürünleri de "kör" evrimin sonucu olmalıdır.

Sadece evrenin ve modern dünyamızın başlangıcını ele alalım. Kimsenin dikkatinizi bunlar arasında olan olaylarla dağıtmasına izin vermeyin. İçerisindeki her şeyiyle birlikte bizim modern dünyamız nasıl olur da büyük bir

kaotık patlamanın bir ürünü olabilir? Öyle bir patlama nasıl olur da kütüphaneler, bilgisayar programları ve caddelerdeki tüm arabaları, en azından 14 milyar yılda yaratabilir? Şimdi, saatin kör izleyicileri, bilgisayarlarımızdaki tüm kayıtlar, icatlarımız ve teknolojik harikalarımız dâhil olmak üzere Library of Congress'deki tüm kitapların, evet tüm insan ürünlerinin, sağı solu belli olmayan Bay Sarhoş Kaos ile *kümülatif seçilim* prensibine göre çalışan Bayan Kör Evrimin evlenmesinin bir sonucu olduğunu kabul etmemizi istemektedirler. Eğer evrenin kanunları belirlenimci/deterministik ise, o zaman kütüphanelerimize, fabrikalarımıza ve evlerimize giren uçsuz bucaksız bilgi ve tasarım, Big Bang'in üretmek zorunda olduğu ürünlerdir. Evrenin ilk anının koşulları, daha sonra gelişecek her şeyin potansiyeline ta baştan içermesine ek olarak, aynı deterministik yasalara göre, bir gün Ay'a ayak basacak olan ve Ipod'i tasarlayacak olan insanın parmaklarını ve zekâsını yaratmak zorundaydı. İnsan zekâsı tarafından tasarlanmış ürünlerin ufak kısmı bile, olasılık hesapları yapıldığında, 13,7 milyar yılı bırakalım, bir trilyon yaşındaki evrene bile sığamazdı. Bunlar, ne "gelişigüzel değişim/mutasyon" ve ne de "kümülatif seçilim"le açıklanabilir.

Roket bilimadamı arkadaşımın sesini tekrar işitiyorum. Bu melodik sesi duymazdan gelemem. Hadi hep beraber dinleyelim bu koroyu:

> "Soruya kapıyı kapamak yerine, işlerin nasıl yürüdüğüne kafa yormayı denemek ve öğrenmek eğlenceli olmayacak mıydı? Dindar biri, yavaş bir tempoyla da olsa evreni tanımlamak ve daha iyi anlamak için, nasıl işlediğine takılmadan evrene açık zihinle yaklaşabilir mi? Bu anlama gayretini bir coşku ve Allah'ı yüceltme olarak kabul edebilir mi? Ya da, sınırlı bir tanrıyı daha makul bulanlar tarafından, Tanrı öylesi sorgulamaların daha önceden belirlenmiş sonuçlarını içeren bir kutuya mı konmalı?"

Gizemleri kabul etme konusunda bir probleme sahip olmadığım için bu retorik sorulara cevap verme gereğini hissetmiyorum. Ben kendim bir gizemim. Ama, arkadaşıma hatırlatmak isterim ki; Tanrı'yı bir kutuya sokmaya niyetim yok. Bir kutu gördüm ve dedim ki; bu bir kutucu tarafından yapılmış olmalıdır. Ben hiç bir zaman kutucunun ne bu kutu içinde olduğunu ne de onun sadece kutu yapmakla sınırlanmış olduğunu iddia ettim. Aslında, kutucunun, silindirler, küreler ve benim zayıf algılamalarımın ve hayal gücümün üstünde birçok şekiller yapabildiğine inanıyorum.

Kör saat-izleyicisi arkadaşlarımız, insan zekasının ortaya çıkışını sihirli bir an, bir mucize olarak kabul etmemizi istemektedirler. Deterministik yasaların uygulamasını ortadan kaldıran ve bütün ürünleri için olasılık hesaplamalarına karşı dokunulmazlık güvencesi veren bir mucize! Mucize ya da sihir yüzünden, bizden milyonlarca kitabın, bilgisayar programlarının, websitele-

rinin, filmlerin, makinaların, elektronik aletlerin ve Wal-Mart içerisindeki her şeyin meydana gelme olasılığını evrim konusunda olasılık hesapları yaparken denklemimizde yer vermememizi istiyorlar. "Tanrı'dan başka herşeyci" cemaatının üyeleri, evrenin deterministik doğasını kenara atmak için kuantum dilinde bile konuşabilirler.

Bütün şu "Tanrı'dan başka herşeyci" kişiler, aslında bir çok tanrıya inanıyor.

İlginçtir ki, kör saat-izleyicileri, sınırsız sayıda tanrıya inanan fanatik inananlar iken, Tanrı'ya inançsızlığı veya Tanrı'nın önemsizliğini iddia etmekten gurur duyarlar. Onlar çoktanrılıdırlar. Her atom yaşam için gerekli bilgiyi taşır! Kör saat izleyicileri, bir deistin vey teistin Yaratan'a yakıştırdığı neredeyse tüm tanrısal nitelikleri farkında olmadan atomlara, maddeye ya da enerjiye yakıştırır. "Raslantısal"ya da "kör" ya da "aptal" olarak niteledikleri tanrılarıyla gurur duymalarına rağmen, bir kaç sorgulamadan sonra durumun böyle olmadığın görürüz. Tanrı'nın varlığını kabul edenlerin Tanrı hakkında kullandıkları ifadelerindeki Tanrı kelimesini "madde", "enerji", "kuvvet" ya da "doğa" kelimeleri ile değişitirirseniz, kör saat-izleyicilerinin inanç prensilerine sahip olacaksınız.

Tanrı ilk nedendir.

Tanrı ebedidir.

Tanrı bilginin kaynağıdır.

Tanrı herşeyi yaratandır.

Tanrı yaşamı yaratandır.

İnsan zekâsının ve bu makale dâhil modern dünyamızın, bu kutunun dışında, evrendeki yasalarla sınırlanmayan bir Tanrı tarafından tasarlanıp varedildiğini kabul etmek; bunların kör ve aptal biçimde hareket eden atomlar tarafından yaratıldığını kabul etmekten daha basit ve makuldür. Sihirbazın şapkasından çıkan tavşanın havadakik moleküllerden yaratıldığına inanmayı, evrenin hiçlikten geldiğine ve sonrasında bu gezegenin ve üzerindeki akıllı yaşamın kör bir şekilde yaratıldığına inanmaya tercih ederim.

Occam'ın Jileti eğer her teze karşı keskin ise, atomların yoktan veya "singularity" denen ne idüğü belirsiz bir noktadan ortaya çıkması tezini teziyle birlikte milyarlarca yıl sonra onların bir kaç milyar tanesinin, yine atomlar gibi yoktan ortaya çıkan yasalara uyarak Dawkins'in beyni biçiminde evrimleşmiş olduğu tezini de traşlaması gerektiğine inanıyorum.

Bazı ateistler "**Gökte Görünmeyen Mor İnek**" örneğini vererek yanlış bir tartışmaya sığınabilirler... Evet, bu komik bir örnek, ama ikna edici değil... Akıllarınca, Akıllı Tasarımcı için yaptığımız felsefi tartışmayı Mor bir İnek ile eşitliyorlar. Bu ucuz bir lafazanlık, tartışma konumuzla alakasız. Çünkü tasarımın ve doğa yasalarının varlığı ve karakteri Akıllı bir Tasarımcı'ya işaret ediyor. Akıllı Tasarımcı, çeşitli dinler tarafından sunulan tariflerden bağımsız ve onlardan etkilenmeyen ontolojik bir zorunluluk... Sebep-sonuç ilişkisi açısından makul olan mantıksal bir çıkarsamayı, göğün varlığından Mor bir İnek çıkarsama ile bir tutmak müthiş bir hayal gücünün işaretidir. Ne gökyüzünde kuyruklarını sallayıp taklalar atarak gübre üreten Mor İnekleri, ne de ineklerin memelerini ve boynuzlarını tutarak danseden Turuncu Ateist Cowboyları görecek kadar keskin gözlere sahibip değilim ama bu evrenin her atomunda, her molekülünde ve her organizmasında tasarım ve zekânın işaretlerini görebiliyorum.

Biz, dindar insanların bilimsel ve felsefi sorgulamayla ilgili sorunlara sahip olma eğiliminin nedenini anlamaktayız, ama neden birçok bilim adamı "Tanrı olmasın da ne olursa olsun" fanatiği durumuna gelmişlerdir? Bunun sebebi, tanrıları adına evrim teorisine karşı çıkan dindar yobazların ürettikleri komik tezler ve tartışmalar olabilir. Ateistler, bu konudaki temel sorulara bir cevap oluşturacak ufak bir adım dahi atmadılar. Evrenin ya da tekilliğin (singularity) sebebi nedir? Evrendeki belirli olan kütle miktarına K dersek neden evrende K miktar kadar kütle var; neden daha fazla ya da az değil? Evrendeki kütlenin tam miktarını ya da atomların/parçacıkların/enerjinin tam olarak miktarını Kim ya da Ne belirledi? (Bütün evren homojen olsaydı bu soruyu sormayacaktık.) Hayat için gerekli olan alabildiğine duyarlı sabit sayıların oluşması için olasılık nedir? Evren sonsuz zamana mı sahip? Sonsuz evrenler mi var? Sonsuzluk gerçekten sonsuz ihtimale mi gebedir? Neden bir şey var? Evren neden yasalara göre işliyor? Hatta rastlantı bile belli yasaları izliyor? Canlı varlıklar neden mutasyona eğilimliler? Bilimadamları belki bu soruların ve cevaplarının bilimin sınırları dışında kaldığına inanıyor olabilirler. Bu ve daha nice soruyu cevapsız bıraktıkları halde, atomların yapısından insan beynine ve ürünlerine kadar evrenin ve canlıların evreminin Allah'ın varlığına ihtiyaç duymadığını nasıl ileri sürebilirler?

Sizinle bilimadamı arkadaşımın sesini tekrar paylaşmalıyım:

"Aslında bu soruları (sonuncusu hariç) düşünen birçok bilim adamı vardır ve çoğu ya da bir kısmı ateist olabilir. Bu önemli mi? Eğer bir ateist araba kullanırsa, bunu inanan kişinin yapmaması gerektiği anlamına mı gelir? Son soruya gelince: inançlı insanlar, hayatın ve evrenin gözlemlerini açıklamak için Tanrı'ya ihtiyaç duyulmadan formüle edilmiş teorilerin ve evrenin Tanrı'nın olmadığını ispatlayacağından mı korkmaktadırlar? Bence çoğu anti-evrimcinin korktuğu nokta budur. Bu, Tanrı'nın var olmasını gerektiren harici delile ihtiyaç duyan imanlarının zayıflığını açığa vurmaktadır."

İyi ama yukarıdaki eleştiri beni ve diğer "rasyonel tektanrıcılar"ı bağlamıyor, zira Tanrı'nın varlığı konusundaki kanaatim, kutsanan bir kelime olan "inanç" (faith) ile gizlenen ama aslında "kelle sayılarına uymak" ya da "çevreyi taklit etmek" veya "hüsnükuruntuları tatmin etmek" için bireyi zorlayan duygulara dayanmıyor. Tanrı'nın varlığı konusundaki kanaatim ve bilgim zamanında o duygulardan etkilenmiş olsa bile, *Ateistler için 19 Soru* adlı bir kitapta paylaşmayı düşündüğüm çok sayıdaki bilimsel delile ve felsefi çıkarsamalara dayanmaktadır.

Biyo-dünyada hayatı çiftleştirebiliriz ya da kopya edebiliriz, ama bilgisayar teknolojimizdeki gibi inorganik dünya içerisine, bu biyolojik montaj hattını taklit edememekteyiz. Bir bilgisayarın başka bilgisayarlar doğurduğunu daha görmedik. Belki de üretim teknolojisindeki gelişmelerle günün birinde buna tanık olacağız. Gelecekte, bir bilimadamının RASLANTISAL MUTASYONLAR ve KÜMÜLATİF SEÇİLİM YOLUYLA bilgisayarların çoğalmasını geliştirecek bir metod keşfettiğini varsayalım. Bu BASİT iş İNANILMAZ BİR DEHANIN ÜRÜNÜ olarak alkışlanmıyacak mıydı? Ya "doğa" inorganik materyalleri bu şekilde karakteristiklerle yaratmış olsaydı ne olurdu? Böyle bir "yaratılışın" akıllı tasarım gerektirmediğine mi karar verecektiniz? Buna "raslantısal mutasyonlarla gelişen ve çoğalan bilgisayarlar Tanrı'nın dehasını ve yaratılış sürecine müdahelesini tamamıyla yanlışlamaktadır" cevabını mı verecektiniz? Peki kendi zekana ne dersin? Sen doğanın bir ürünü değil misin? Senin gibi zeki bir adam nasıl olur da aptal bir işlemin sonucu oluşabilir?

Akıllı tasarım evrimin her anı ve noktasındadır (71). İnanılmaz şekilde karmaşık olan akıllı saat-saat-izleyicileri ve kör saat-izleyicileri dahil olmak üzere karmaşık organizmaları ve yaratıkları üretebilen inanılmaz şekilde basit montaj hatlarını tasarlayan akıllı bir güç ve bilgelik vardır. Doğa kitabındaki Akıllı Tasarımın izleri paradoxal bir durum arzeder: 19 sayısı 74'te ne kadar açıksa o kadar açık ve 19 sayısı 74'te ne kadar gizli ise o kadar gizlidir.

Bilimadamı arkadaşımın sesine son bir şans olarak bir kez daha kulak verelim:

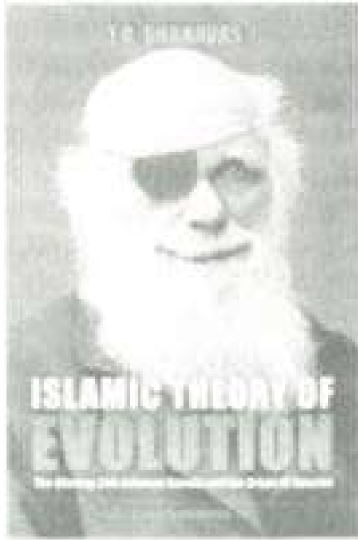
> "Belki imza, eşyanın çalışma biçimindeki güzel sanatı algılamamızda bulunuyor. Numerolojik referanslarımı bilmiyorum çoğu seyirci katalarını kaşıyor olabilir ve ne olup bittiği hakkında da meraka kapılmış olabilir."

Evet, gerçekten olabilir. Seyircilerin katalarını kaşımasına izin ver. Kim bilir, yeteri kadar meraklıysalar, peyniri tattıktan sonra bitteğin kokusunu da alacaklardır ve benim nümerolojik referansımla ilgili neyi kastettiğimi anlayacaklardır. Sonuç olarak, "üzerinde ondokuz vardır."

NOT:

Doğduğum ülkede yaşayan ve kendini mehdi sanan bir tarikat şeyhi Evangelist Hristiyanların ve Discovery Enstitüsü'nün kitap ve broşürlerini kopyalayıp yayarak İslam'a ihanette bulunuyor. Evrim teorisi Kuran'daki birçok ayetle desteklenir. Nitekim bunları Quran: a Reformist Translation'deki dipnotlarda tartıştım. Örneğin, 15:28-29; 24:45; 32:7-9; 71:14-7 ayetlerine bakınız.

Evrim teorisi Darwin'den çok önce Müslüman bilimadamları tarafından savunuldu. Arkadaşım Dr. T.O. Shanavas, ***Islamic Theory of Evolution: the Missing Link Between Darwin and Origin of Species*** adlı kitabında Ibni Sina, İbni Rüşd, Muhammed el-Razi, Ibni Haldun, ve Ebu Bekir bin Tufeyl gibi birçok Müslüman bilimadamı ve filozofun kitaplarından örnekler verir ve Darwin'in ilhamını Müslüman bilimadamlarından etkilenen babası Erasmus Darwin yoluyla aldığına delliller sunuyor. Darwin, meğerse çağdaşı olan karşıtları tarafından "Barbar Muhammediler"den etkilenmekle suçlanmış...

Günümüz Müslümanları o kadar gerilemişler ki bir zamanlar dünyanın dönmediğini iddia eden doğmatik Hristiyanların hurafelerini Allah'ın sistemine karşı savunuyorlar. Bu bir trajikomedidir.